

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 739

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 30 august 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
1.091. — Hotărâre privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru locul de muncă.....	1-8	Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 228/2006 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2006 pentru aprobarea nivelului sprijinului acordat producătorilor agricoli pentru achiziționarea de motorină în vederea efectuării lucrărilor agricole mecanizate de înființare și întreținere a unor culturi agricole ce se înființează în primăvara anului 2006, precum și pentru aprobarea suplimentării cu suma de 200 milioane lei a Programului „Dezvoltarea durabilă a sectorului vegetal, a sectorului zootehnic și piscicol, precum și alte programe pe care Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale trebuie să le pună în aplicare”.....
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
198. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind aprobarea Normei sanitare veterinare ce stabilește cerințele pentru determinarea în furaje a nivelurilor de dioxină și a compușilor policlorodifenili (PCBs) asemănători dioxinei	9-14	14-16
605. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru modificarea și completarea		

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru locul de muncă

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește cerințele minime de securitate și sănătate pentru locul de muncă, așa cum este definit la art. 4.

Art. 2. — Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică:

a) mijloacelor de transport utilizate în afara întreprinderii și/sau unității sau locurilor de muncă din interiorul mijloacelor de transport;

b) șantierelor temporare sau mobile;
c) industriilor extractive;
d) vaselor de pescuit;
e) câmpurilor, pădurilor și altor terenuri care aparțin unei întreprinderi agricole sau forestiere, dar sunt situate în afara ariei clădirilor întreprinderii.

Art. 3. — Prevederile Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 se aplică în totalitate domeniului prevăzut la art. 1, fără a aduce atingere prevederilor mai restrictive și/sau specifice din prezenta hotărâre.

Art. 4. — În sensul prezentei hotărâri, prin *loc de muncă* se înțelege locul destinat să cuprindă posturi de lucru, situat în clădirile întreprinderii și/sau unității, inclusiv orice alt loc din aria întreprinderii și/sau a unității la care lucrătorul are acces în cadrul desfășurării activității.

Art. 5. — Se consideră că un lucrător lucrează în condiții de izolare atunci când nu are contact vizual și comunicare verbală directă cu alți lucrători, în cele mai multe cazuri pentru o perioadă de timp mai mare de o oră, și când nu este posibil să i se acorde ajutor imediat în caz de accident sau când se află într-o situație critică.

Art. 6. — Locurile de muncă utilizate pentru prima dată după data intrării în vigoare a prezentei hotărâri trebuie să îndeplinească cerințele minime de securitate și sănătate prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 7. — Locurile de muncă aflate deja în folosință înainte de data intrării în vigoare a prezentei hotărâri trebuie să îndeplinească cerințele minime de securitate și sănătate prevăzute în anexa nr. 2.

CAPITOLUL II

Obligații generale

Art. 8. — În scopul asigurării securității și sănătății lucrătorilor, angajatorul trebuie să ia toate măsurile ca:

a) să fie păstrate în permanență libere căile de acces ce conduc spre ieșirile de urgență și ieșirile propriu-zise;

b) să fie realizată întreținerea tehnică a locului de muncă și a echipamentelor și dispozitivelor, în special a celor menționate în anexele nr. 1 și 2, iar orice neconformități constatate și susceptibile de a afecta securitatea și sănătatea lucrătorilor să fie corectate cât mai curând posibil;

c) să fie curățate cu regularitate, pentru a se asigura un nivel de igienă corespunzător locului de muncă, echipamentele și dispozitivele, în special cele menționate la pct. 6 din anexa nr. 1 și la pct. 6 din anexa nr. 2;

d) să fie cu regularitate întreținute și verificate echipamentele și dispozitivele de securitate destinate prevenirii sau eliminării pericolelor, în special cele prevăzute în anexele nr. 1 și 2.

Art. 9. — Atunci când locurile de muncă suferă modificări, extinderi și/sau transformări după data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, angajatorul trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că aceste modificări, extinderi și/sau transformări sunt în concordanță cu cerințele minime corespunzătoare prevăzute în anexa nr. 1.

CAPITOLUL III

Informarea, consultarea și participarea lucrătorilor

Art. 10. — Fără a aduce atingere prevederilor art. 16 și 17 din Legea nr. 319/2006, referitoare la informarea lucrătorilor, lucrătorii și/sau reprezentanții acestora trebuie să fie informați cu privire la toate măsurile ce trebuie luate în domeniul securității și sănătății la locul de muncă.

Art. 11. — Personalul care lucrează în condiții de izolare trebuie să fie informat cu privire la:

a) manevrarea echipamentului de muncă, starea acestuia (fiabilitate și accesibilitate);

b) riscurile de accidentare și modul de acțiune în caz de apariție a acestora;

c) comportamentul adecvat în cazul producerii unei avarii sau al apariției unei situații critice;

d) utilizarea echipamentului individual de protecție;

e) primul ajutor;

f) utilizarea sistemului de supraveghere și de legătură cu exteriorul.

Art. 12. — Consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora cu privire la problemele la care se face referire în prezenta hotărâre trebuie să se desfășoare în conformitate cu prevederile art. 18 și 19 din Legea nr. 319/2006.

CAPITOLUL IV

Sanțiuni

Art. 13. — Încălcarea prevederilor prezentei hotărâri atrage răspunderea contravențională, civilă sau penală, potrivit Legii nr. 319/2006.

Art. 14. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către inspectorii de muncă din cadrul Inspecției Muncii și de către inspectorii de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății Publice.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 15. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 16. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 octombrie 2006.

★

Prezenta hotărâre transpune Directiva 1989/654/CEE privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru locuri de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 393/1989.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Ministrul economiei și comerțului,

Codruț Ioan Șereș

Ministrul sănătății publice,

Gheorghe Eugen Nicolăescu

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,

Sulfina Barbu

p. Ministrul integrării europene,

Adrian Ciocănea,

secretar de stat

CERINȚE MINIME

de securitate și sănătate pentru locurile de muncă utilizate pentru prima dată conform art. 6 din hotărâre**1. Observație preliminară**

Obligațiile menționate în prezenta anexă se aplică ori de câte ori caracteristicile locului de muncă, activitatea, împrejurările sau un risc impun acest lucru.

2. Stabilitate și rezistență

Clădirile care adăpostesc locuri de muncă trebuie să aibă o structură și o rezistență corespunzătoare naturii utilizării lor.

3. Instalații electrice

Instalațiile electrice trebuie să fie proiectate și construite astfel încât să nu prezinte un pericol de incendiu sau explozie.

Lucrătorii trebuie să fie protejați împotriva riscului de accidentare prin atingere directă și/sau atingere indirectă.

Proiectarea, construcția și alegerea materialului și dispozitivelor de protecție trebuie să țină seama de tensiunea nominală, influența condițiilor externe și de competența lucrătorilor care au acces la părțile componente ale instalației.

4. Căi și ieșiri de urgență

4.1. Căile și ieșirile de urgență trebuie să rămână în permanență libere și să conducă în mod cât mai direct posibil în aer liber sau în spații sigure.

4.2. În caz de pericol, trebuie să fie posibilă evacuarea rapidă și în condiții cât mai sigure a lucrătorilor de la toate posturile de lucru.

4.3. Numărul, amplasarea și dimensiunile căilor și ieșirilor de urgență depind de utilizare, de echipament și de dimensiunile locurilor de muncă, precum și de numărul maxim de persoane care pot fi prezente.

4.4. Ușile de ieșire în caz de urgență trebuie să se deschidă spre exterior.

Ușile de ieșire de urgență nu trebuie să fie încuiate sau fixate astfel încât să nu poată fi deschise imediat și cu ușurință de către orice persoană care ar avea nevoie să le utilizeze în caz de urgență. Ușile glisante sau turnante nu sunt permise în cazul în care acestea au destinația de ieșiri de urgență.

4.5. Căile și ieșirile de urgență speciale trebuie semnalizate în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 971/2006 privind cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă.

Această semnalizare trebuie să fie suficient de rezistentă și să fie plasată în locurile corespunzătoare.

4.6. Ușile de ieșire de urgență nu trebuie să fie încuiate.

Căile și ieșirile de urgență, precum și căile de circulație și ușile de acces spre acestea trebuie să fie eliberate de orice obstacole, astfel încât să poată fi utilizate în orice moment fără dificultate.

4.7. Căile și ieșirile de urgență care necesită iluminare trebuie prevăzute cu iluminat de siguranță/urgență de intensitate suficientă, în cazul în care se întrerupe alimentarea cu energie electrică.

5. Detectarea și prevenirea incendiilor

5.1. În funcție de dimensiunile și destinația clădirilor, de echipamentele pe care acestea le conțin, de proprietățile fizice și chimice ale substanțelor prezente și de numărul maxim potențial de persoane prezente, locurile de muncă trebuie prevăzute cu dispozitive corespunzătoare pentru stingerea incendiilor și, dacă este cazul, cu detectoare de incendii și sisteme de alarmă.

5.2. Dispozitivele neautomatizate de stingere a incendiilor trebuie să fie ușor accesibile și simplu de manevrat.

Acestea trebuie să fie semnalizate în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 971/2006.

Aceste semnalizări trebuie să fie suficient de rezistente și amplasate în locuri corespunzătoare.

6. Ventilația locurilor de muncă în spații închise

6.1. La locurile de muncă în spații închise trebuie luate măsuri pentru a asigura suficient aer proaspăt, avându-se în vedere metodele de lucru utilizate și cerințele fizice impuse lucrătorilor.

În cazul utilizării unui sistem de ventilație forțată, acesta trebuie să fie menținut în stare de funcționare.

Orice avarie trebuie semnalizată de un sistem de control, dacă acest lucru este necesar pentru sănătatea lucrătorilor.

6.2. Dacă se utilizează instalații de ventilație mecanică sau de aer condiționat, acestea trebuie să funcționeze astfel încât să nu creeze disconfort prin expunerea lucrătorilor la curenți de aer.

Orice depunere sau impuritate ce poate crea un risc imediat pentru sănătatea lucrătorilor prin poluarea atmosferei trebuie eliminată fără întârziere.

7. Temperatura în încăperi

7.1. În timpul programului de lucru, temperatura din încăperile ce cuprind posturi de lucru trebuie să fie adecvată organismului uman, ținându-se seama de metodele de lucru utilizate și de cerințele fizice impuse lucrătorilor.

7.2. Temperatura în camerele de odihnă, în încăperile pentru personalul de serviciu permanent, în grupurile sanitare, în cantine și în încăperile pentru acordarea primului ajutor trebuie să corespundă destinației specifice a acestor încăperi.

7.3. Ferestrele, luminatoarele și glasvandurile trebuie să permită evitarea luminii solare excesive la locurile de muncă, în funcție de natura muncii și de locul de muncă.

8. Iluminatul natural și artificial

8.1. În măsura în care este posibil, locurile de muncă trebuie să aibă iluminat natural suficient și să fie prevăzute un iluminat artificial adecvat pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor.

8.2. Instalațiile de iluminat din încăperile cu posturi de lucru și de pe căile de acces și de circulație trebuie amplasate în așa fel încât să nu existe riscul de accidentare a lucrătorilor ca rezultat al tipului de iluminat montat.

8.3. Locurile de muncă în care lucrătorii sunt în mod deosebit expuși riscurilor în caz de întrerupere a iluminatului artificial trebuie să fie prevăzute cu iluminat de siguranță/urgentă de o intensitate suficientă.

9. Pardoseli, pereți, plafoane și acoperișuri ale încăperilor

9.1. Pardoselile locurilor de muncă trebuie să fie lipsite de proeminențe, de găuri sau de planuri înclinate periculoase și trebuie să fie fixe, stabile și nealunecoase.

Încăperile care cuprind posturi de lucru trebuie să fie izolate termic în mod corespunzător, ținându-se seama de tipul de întreprindere și de activitatea fizică a lucrătorilor.

9.2. Suprafețele pardoselilor, pereților și plafoanelor din încăperi trebuie să fie curățate și renovate pentru a se obține condiții de igienă corespunzătoare.

9.3. Pereții transparenti sau translucizi, în special pereții despărțitori realizați integral din sticlă, din încăperi sau din vecinătatea posturilor de lucru și a căilor de circulație trebuie să fie semnalizați clar și construiți din materiale securizate sau să fie separați de aceste posturi de lucru și căi de circulație, pentru a preveni intrarea în contact a lucrătorilor cu pereții și rănirea cauzată de spargerea lor în bucăți.

9.4. Accesul pe acoperișurile construite din materiale cu rezistență insuficientă trebuie permis numai dacă există echipamente care să asigure executarea lucrării în condiții de securitate.

10. Ferestre și luminatoare

10.1. Lucrătorii trebuie să aibă posibilitatea să deschidă, să închidă, să regleze sau să fixeze ferestrele, luminatoarele și ventilatoarele în condiții de securitate. Când sunt deschise, acestea trebuie poziționate și fixate astfel încât să nu constituie un pericol pentru lucrători.

10.2. Ferestrele și luminatoarele trebuie să fie concepute în raport cu echipamentul sau trebuie prevăzute cu dispozitive care să permită curățarea lor fără riscuri pentru lucrătorii care execută această muncă sau pentru lucrătorii prezenți în clădire sau în jurul acesteia.

11. Uși și porți

11.1. Poziția, numărul și dimensiunile ușilor și porților, precum și materialele care se folosesc la construcția acestora sunt determinate de natura și utilizarea încăperilor sau incintelor.

11.2. Ușile transparente trebuie să fie marcate corespunzător, la înălțimea vederii.

11.3. Ușile și porțile batante trebuie să fie transparente sau să aibă un panou transparent.

11.4. Dacă suprafețele transparente sau translucide ale ușilor și porților nu sunt construite dintr-un material securizat și dacă există pericolul ca lucrătorii să fie răniți în cazul spargerii unei uși sau porți, suprafețele trebuie să fie protejate împotriva spargerii.

11.5. Ușile glisante trebuie să fie prevăzute cu un sistem de siguranță care să împiedice ieșirea de pe șine și căderea lor.

11.6. Ușile și porțile care se deschid în sus trebuie să fie prevăzute cu un sistem de siguranță care să împiedice căderea lor.

11.7. Ușile și porțile situate de-a lungul căilor de salvare trebuie să fie marcate corespunzător.

Trebuie să fie posibilă deschiderea lor din interior în orice moment, fără ajutor special.

Trebuie să fie posibilă deschiderea ușilor atunci când locurile de muncă sunt ocupate.

11.8. În vecinătatea imediată a oricăror porți destinate în principal circulației vehiculelor trebuie să existe uși pentru pietoni, cu excepția cazului în care utilizarea de către pietoni a acestor porți nu prezintă un pericol; astfel de uși trebuie să fie marcate clar și degajate în permanență.

11.9. Ușile și porțile mecanice trebuie să funcționeze fără să prezinte un risc de accidentare pentru lucrători.

Acestea trebuie să fie prevăzute cu dispozitive de oprire de urgență accesibile și ușor de identificat și, dacă nu se deschid automat în cazul întreruperii alimentării cu energie electrică, să poată fi deschise manual.

12. Căile de circulație — zone periculoase

12.1. Căile de circulație, inclusiv treptele, scările fixe, cheiurile și rampele de încărcare trebuie să fie amplasate și dimensionate astfel încât să asigure un acces ușor, sigur și adecvat pentru pietoni și vehicule fără a pune în pericol lucrătorii aflați în vecinătatea acestor căi de circulație.

12.2. Căile utilizate pentru circulația pietonală și/sau pentru transportul intern trebuie să fie dimensionate în concordanță cu numărul potențial de utilizatori și tipul de activitate.

Dacă pe căile de circulație sunt utilizate mijloace de transport, trebuie să fie asigurate distanțele minime de securitate pentru pietoni.

12.3. Căile de circulație destinate vehiculelor trebuie amplasate astfel încât să existe o distanță suficientă față de uși, porți, treceri pentru pietoni, culoare și scări.

12.4. Atunci când echipamentele din încăperi și utilizarea acestora impun protecția lucrătorilor, căile de circulație trebuie să fie marcate clar.

12.5. Dacă locurile de muncă includ zone periculoase în care, dată fiind natura activității, există riscul căderii lucrătorului sau a unor obiecte, aceste locuri trebuie să fie prevăzute cu dispozitive care să evite pătrunderea lucrătorilor neautorizați în aceste zone.

Trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru a proteja lucrătorii care sunt autorizați să pătrundă în zonele periculoase.

Zonele periculoase trebuie marcate clar.

13. Măsuri specifice pentru scări rulante și transportoare

Scările rulante și transportoarele trebuie să funcționeze în condiții de securitate.

Acestea trebuie prevăzute cu dispozitive de securitate necesare și dotate cu dispozitive de oprire de urgență accesibile și ușor de identificat.

14. Cheiuri și rampe de încărcare

14.1. Cheiurile și rampele de încărcare trebuie să corespundă dimensiunilor încărcăturilor care se transportă.

14.2. Cheiurile de încărcare trebuie să aibă cel puțin un punct de ieșire.

Dacă este posibil din punct de vedere tehnic, docurile care depășesc o anumită lungime trebuie să aibă câte un punct de ieșire la fiecare capăt.

14.3. Rampele de încărcare trebuie să fie sigure pentru a preveni căderile lucrătorilor.

15. Dimensiunile încăperilor și volumul de aer în încăperi — libertatea de mișcare la postul de lucru

15.1. Încăperile de lucru trebuie să aibă o suprafață, o înălțime și un volum de aer suficiente, care să permită lucrătorilor să își îndeplinească sarcinile de muncă fără riscuri pentru securitatea, sănătatea sau confortul acestora.

15.2. Dimensiunile zonei neocupate a postului de lucru trebuie să fie calculate astfel încât să permită lucrătorilor să aibă suficientă libertate de mișcare pentru a-și îndeplini sarcinile de muncă.

Dacă acest lucru nu este posibil din motive specifice postului de lucru, lucrătorul trebuie să aibă suficientă libertate de mișcare în apropierea postului său de lucru.

16. Încăperi pentru odihnă

16.1. Dacă securitatea sau sănătatea lucrătorilor, în special datorită tipului activității sau prezenței unui număr mare de angajați, impun acest lucru, lucrătorilor trebuie să li se pună la dispoziție încăperi pentru odihnă ușor accesibile.

Această prevedere nu se aplică dacă lucrătorii sunt angajați în birouri sau în încăperi de lucru similare care oferă posibilități echivalente de relaxare în timpul pauzelor.

16.2. Încăperile pentru odihnă trebuie să fie suficient de mari și prevăzute cu un număr de mese și scaune cu spătar corespunzător numărului de lucrători.

16.3. În încăperile pentru odihnă trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru protecția nefumătorilor împotriva disconfortului cauzat de fumul de tutun.

16.4. Dacă orele de lucru sunt cu regularitate și frecvent întrerupte și nu există o încăpere pentru odihnă, trebuie să fie asigurate alte încăperi în care lucrătorii să poată sta în timpul unor astfel de întreruperi, ori de câte ori este necesar pentru securitatea sau sănătatea lor.

Trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru protecția nefumătorilor împotriva disconfortului cauzat de fumul de tutun.

17. Femei gravide și mame care alăptează

Femeile gravide și mamele care alăptează trebuie să aibă posibilitatea de a se odihni în poziție culcat în condiții corespunzătoare.

18. Instalații sanitare

18.1. Vestiare și dulapuri pentru îmbrăcăminte

18.1.1. Lucrătorilor trebuie să li se pună la dispoziție vestiare corespunzătoare dacă aceștia trebuie să poarte îmbrăcăminte de lucru specială și dacă, din motive de sănătate sau de decență, nu li se poate cere să se schimbe într-un alt spațiu.

Vestiarele trebuie să fie ușor accesibile, să aibă o capacitate suficientă și să fie prevăzute cu scaune.

18.1.2. Vestiarele trebuie să aibă dimensiuni suficiente și să aibă dotări care să permită fiecărui lucrător să își închieie îmbrăcăminte în timpul programului de lucru.

Dacă este cazul (de exemplu, existența substanțelor periculoase, umiditate, murdărie), dulapurile pentru

îmbrăcăminte de lucru trebuie să fie separate de cele pentru vestimentația și efectele personale.

18.1.3. Trebuie să existe vestiare separate sau o utilizare separată a vestiarelor pentru bărbați și femei.

18.1.4. Dacă vestiarele nu sunt necesare în sensul primului paragraf al pct. 18.1.1, trebuie prevăzut pentru fiecare lucrător un loc în care să își țină îmbrăcăminte personală sub cheie.

18.2. Dușuri și chiuvete

18.2.1. Trebuie prevăzute pentru lucrători dușuri corespunzătoare și în număr suficient, dacă acest lucru este impus de natura activității sau din motive de sănătate.

Trebuie prevăzute săli de dușuri separate sau o utilizare separată a sălilor de dușuri pentru bărbați și pentru femei.

18.2.2. Sălile de dușuri trebuie să fie suficient de încăpătoare încât să permită fiecărui lucrător să își facă toaleta fără să fie deranjat și în condiții de igienă corespunzătoare.

Dușurile trebuie prevăzute cu apă curentă rece și caldă.

18.2.3. Atunci când dușurile nu sunt necesare în sensul primului paragraf al pct. 18.2.1, trebuie să fie prevăzute chiuvete cu apă curentă (și cu apă caldă, dacă este necesar) adecvate și în număr suficient și care să fie amplasate în apropierea posturilor de lucru și a vestiarelor.

Din motive de decență, trebuie să existe chiuvete separate sau să fie asigurată utilizarea separată a acestora pentru bărbați și pentru femei.

18.2.4. Dacă încăperile cu dușuri sau chiuvete sunt separate de vestiare, trebuie să existe o cale ușoară de comunicare între ele.

18.3. Cabine de WC-uri și chiuvete

În apropierea posturilor de lucru, a încăperilor de odihnă, a vestiarelor și a sălilor de dușuri sau chiuvete, lucrătorii trebuie să dispună de locuri speciale, dotate cu un număr suficient de WC-uri și de chiuvete.

Trebuie prevăzute cabine de WC-uri separate pentru bărbați și pentru femei sau utilizarea separată a acestora.

19. Încăperi pentru acordarea primului ajutor

19.1. În funcție de dimensiunile spațiilor de lucru, de tipul de activitate desfășurată și de frecvența accidentelor, trebuie să fie asigurate una sau mai multe încăperi pentru acordarea primului ajutor.

19.2. Încăperile pentru acordarea primului ajutor trebuie echipate cu instalații și dispozitive indispensabile pentru primul ajutor și trebuie să permită accesul cu brancarde.

Acestea trebuie să fie semnalizate în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 971/2006.

19.3. De asemenea, echipamentul de prim ajutor trebuie să fie disponibil în toate locurile unde condițiile de lucru o cer.

Acest echipament trebuie să fie marcat corespunzător și să fie ușor accesibil.

20. Lucrători cu dizabilități

La organizarea locurilor de muncă trebuie să se țină seama de lucrătorii cu dizabilități, dacă este necesar.

Această prevedere se aplică în special în ceea ce privește ușile, căile de comunicație, scările, dușurile, chiuvetele, WC-urile și posturile de lucru utilizate sau ocupate direct de persoanele cu dizabilități.

21. Locuri de muncă în aer liber (dispoziții speciale)

21.1. Posturile de lucru, căile de circulație și alte zone sau instalații în aer liber, utilizate sau ocupate de lucrători în cursul activității lor, trebuie să fie organizate astfel încât pietonii sau vehiculele să circule în condiții de securitate.

Prevederile pct. 12, 13 și 14 se aplică, de asemenea, căilor de circulație principale aflate în perimetrul întreprinderii (căi de circulație care conduc la posturi de lucru fixe), căilor de circulație utilizate pentru întreținerea curentă și supravegherea instalațiilor întreprinderii și spațiilor de încărcare. Prevederile pct. 12 se aplică, de asemenea, locurilor de muncă în aer liber.

21.2. Locurile de muncă în aer liber trebuie să fie iluminate corespunzător cu un sistem de iluminat artificial, dacă lumina naturală nu este suficientă.

21.3. Când lucrătorii sunt angajați la posturi de lucru în aer liber, astfel de posturi de lucru trebuie să fie amenajate pe cât posibil astfel încât aceștia:

a) să fie protejați împotriva condițiilor meteorologice nefavorabile și, dacă este necesar, împotriva căderii obiectelor;

b) să nu fie expuși unui nivel de zgomot dăunător, nici unor influențe exterioare vătămătoare, cum ar fi gaze, vapori sau praf;

c) să își poată părăsi posturile de lucru rapid în eventualitatea vreunui pericol sau să poată primi rapid asistență;

d) să nu poată aluneca sau cădea.

22. Locuri de muncă în condiții de izolare (dispoziții speciale)

22.1. Angajatorul va numi prin decizie o persoană cu atribuții concrete care să supravegheze lucrătorii care lucrează în condiții de izolare.

22.2. Pentru a se putea interveni în timp util în caz de accident sau avarie la locurile de muncă în condiții de izolare, acestea vor fi dotate cu mijloace tehnice care permit legătura cu persoana care asigură supravegherea:

a) constant automat (centrale de supraveghere, dispozitive de alarmare prin unde radio);

b) periodic automat (radio-telefon, telefon);

c) periodic prin intermediul unei persoane (apeluri telefonice, radio-telefon, cameră de luat vederi și monitor).

23. Principii ergonomice

23.1. Dimensiunea locului de muncă se realizează în funcție de particularitățile anatomice, fiziologice, psihologice ale organismului uman, precum și de dimensiunile și caracteristicile echipamentului de muncă, ale mobilierului de lucru, de mișcările și deplasările lucrătorului în timpul activității, de distanțele de securitate, de dispozitivele ajutoare pentru manipularea maselor, ca și de necesitatea asigurării confortului psihofizic.

23.2. Eliminarea pozițiilor forțate, nenaturale, ale corpului lucrătorului și asigurarea posibilităților de modificare a poziției în timpul lucrului se realizează prin amenajarea locului de muncă, prin optimizarea fluxului tehnologic și prin utilizarea echipamentelor de muncă care respectă prevederile reglementărilor în vigoare.

23.3. Locurile de muncă la care se lucrează în poziție așezat se dotează cu scaune concepute corespunzător caracteristicilor antropometrice și funcționale ale organismului uman, precum și activității care se desfășoară, corelându-se înălțimea scaunului cu cea a planului de lucru.

23.4. La locurile de muncă unde se lucrează în poziție ortostatică trebuie asigurate, de regulă, mijloace pentru așezarea lucrătorului cel puțin pentru perioade scurte de timp (de exemplu, scaune, bănci).

23.5. Echipamentele de muncă, mesele și bancurile de lucru trebuie să asigure spațiu suficient pentru sprijinirea comodă și stabilă a membrilor inferioare în timpul activității, cu posibilitatea mișcării acestora.

23.6. Înălțimea planului de lucru pentru poziția așezat sau ortostatică se stabilește în funcție de distanța optimă de vedere, de precizia lucrării, de caracteristicile antropometrice ale lucrătorului și de mărimea efortului membrilor superioare.

23.7. Pentru evitarea mișcărilor de răsucire și aplecare ale corpului, precum și a mișcărilor foarte ample ale brațelor, trebuie luate măsuri de organizare corespunzătoare a fluxului tehnologic, de manipulare corectă a materiilor prime și a produselor la echipamentele de muncă la care lucrătorul intervine direct.

ANEXA Nr. 2

CERINȚE MINIME**de securitate și sănătate pentru locurile de muncă aflate deja în folosință, după cum se menționează în art. 7 din hotărâre****1. Observație preliminară**

Obligațiile menționate în prezenta anexă se aplică ori de câte ori caracteristicile locului de muncă, activitatea, împrejurările sau un risc impun acest lucru.

2. Stabilitate și rezistență

Clădirile care adăpostesc locuri de muncă trebuie să aibă o structură și o rezistență corespunzătoare naturii utilizării lor.

3. Instalații electrice

Instalațiile electrice trebuie să fie proiectate și construite astfel încât să nu prezinte pericol de incendiu sau explozie; lucrătorii trebuie să fie protejați în mod adecvat împotriva

riscului de accidentare prin atingere directă și/sau atingere indirectă.

Instalațiile electrice și dispozitivele de protecție trebuie să corespundă tensiunii nominale, condițiilor exterioare și competenței persoanelor care au acces la părți ale instalației.

4. Căi și ieșiri de urgență

4.1. Căile și ieșirile de urgență trebuie să rămână în permanență libere și să conducă în mod cât mai direct posibil în aer liber sau în spații sigure.

4.2. În caz de pericol, trebuie să fie posibilă evacuarea rapidă și în condiții cât mai sigure a lucrătorilor de la toate posturile de lucru.

4.3. Trebuie să existe un număr corespunzător de căi de salvare și ieșiri de urgență.

4.4. Ușile de ieșire în caz de urgență trebuie să se deschidă spre exterior.

Ușile glisante sau turnante nu sunt permise în cazul în care acestea au destinația de ieșiri de urgență.

Ușile de ieșire de urgență nu trebuie să fie încuiate sau fixate astfel încât să nu poată fi deschise imediat și cu ușurință de către orice lucrător care ar avea nevoie să le utilizeze în caz de urgență.

4.5. Căile și ieșirile de urgență speciale trebuie semnalizate în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 971/2006.

Această semnalizare trebuie să fie suficient de rezistentă și să fie amplasată în locurile corespunzătoare.

4.6. Ușile de ieșire de urgență nu trebuie să fie încuiate.

Căile și ieșirile de urgență, precum și căile de circulație și ușile de acces spre acestea trebuie să fie eliberate de orice obstacole, astfel încât să poată fi utilizate în orice moment fără dificultate.

4.7. Căile și ieșirile de urgență care necesită iluminare trebuie prevăzute cu iluminat de siguranță/urgență de intensitate suficientă în cazul în care se întrerupe alimentarea cu energie electrică.

5. Detectarea și prevenirea incendiilor

5.1. În funcție de dimensiunile și destinația clădirilor, de echipamentele pe care acestea le conțin, de proprietățile fizice și chimice ale substanțelor prezente și de numărul maxim potențial de persoane prezente, locurile de muncă trebuie prevăzute cu dispozitive corespunzătoare pentru stingerea incendiilor și, dacă este necesar, cu detectoare de incendii și sisteme de alarmă.

5.2. Dispozitivele neautomatizate de stingere a incendiilor trebuie să fie ușor accesibile și ușor de manevrat.

Acestea trebuie să fie semnalizate în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 971/2006.

Aceste semnalizări trebuie să fie suficient de rezistente și amplasate în locuri corespunzătoare.

6. Ventilația locurilor de muncă în spații închise

Trebuie luate măsuri pentru a asigura suficient aer proaspăt la locurile de muncă în spații închise, avându-se în vedere metodele de lucru utilizate și cerințele fizice impuse lucrătorilor.

În cazul utilizării unui sistem de ventilație forțată, acesta trebuie să fie menținut în stare de funcționare.

Orice avarie trebuie semnalizată de un sistem de control, dacă acest lucru este necesar pentru sănătatea lucrătorilor.

7. Temperatura în încăperi

7.1. În timpul programului de lucru, temperatura din încăperile ce conțin posturi de lucru trebuie să fie adecvată organismului uman, ținându-se seama de metodele de lucru utilizate și de cerințele fizice impuse lucrătorilor.

7.2. Temperatura în camerele de odihnă, încăperile pentru personalul de serviciu permanent, în încăperile sanitare, în cantine și în încăperile pentru acordarea primului ajutor trebuie să corespundă destinației specifice a acestor încăperi.

8. Iluminatul natural și artificial

8.1. În măsura în care este posibil, locurile de muncă trebuie să aibă iluminat natural suficient și să fie prevăzute un iluminat artificial adecvat pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor.

8.2. Locurile de muncă în care lucrătorii sunt în mod deosebit expuși riscurilor în caz de defecțiune la iluminatul artificial trebuie să fie prevăzute cu iluminat de siguranță/urgență de intensitate suficientă.

9. Uși și porți

9.1. Ușile transparente trebuie să fie marcate corespunzător, la înălțimea vederii.

9.2. Ușile și porțile batante trebuie să fie transparente sau să aibă un panou transparent.

10. Zone periculoase

Dacă locurile de muncă includ zone periculoase în care, dată fiind natura activității, există riscul căderii lucrătorului sau a unor obiecte, aceste zone trebuie să fie prevăzute, în măsura în care este posibil, cu dispozitive care să evite pătrunderea lucrătorilor neautorizați în aceste zone.

Trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru a proteja lucrătorii care sunt autorizați să pătrundă în zonele periculoase.

Zonele periculoase trebuie marcate clar.

11. Încăperi și zone pentru odihnă

11.1. Dacă securitatea sau sănătatea lucrătorilor, în special datorită tipului activității sau prezenței unui număr mai mare de angajați decât cel prevăzut, impun acest lucru, lucrătorilor trebuie să li se pună la dispoziție încăperi pentru odihnă ușor accesibile sau zone pentru odihnă corespunzătoare.

Această prevedere nu se aplică dacă lucrătorii sunt angajați în birouri sau în încăperi de lucru similare care oferă posibilități echivalente de relaxare în timpul pauzelor.

11.2. Încăperile și zonele pentru odihnă trebuie prevăzute cu mese și scaune cu spătar.

11.3. În încăperile și zonele pentru odihnă trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru protecția nefumătorilor împotriva disconfortului cauzat de fumul de tutun.

12. Femei gravide și mame care alăptează

Femeile gravide și mamele care alăptează trebuie să aibă posibilitatea de a se odihni în poziție culcat în condiții corespunzătoare.

13. Instalații sanitare

13.1. Vestiare și dulapuri pentru îmbrăcăminte

13.1.1. Lucrătorilor trebuie să li se pună la dispoziție vestiare corespunzătoare dacă aceștia trebuie să poarte îmbrăcăminte de lucru specială și dacă, din motive de sănătate sau de decență, nu li se poate cere să se schimbe într-un alt spațiu.

Vestiarele trebuie să fie ușor accesibile și să aibă capacitate suficientă.

13.1.2. Vestiarele trebuie să aibă dotări care să permită fiecărui lucrător să își încuie îmbrăcămintea personală în timpul programului de lucru.

Dacă este cazul (de exemplu, existența substanțelor periculoase, umiditate, murdărie), vestiarele pentru îmbrăcămintea de lucru trebuie să fie separate de vestiarele pentru vestimentația și efectele personale.

13.1.3. Trebuie să existe vestiare separate sau o utilizare separată a vestiarelor pentru bărbați și pentru femei.

13.2. Dușuri, cabine de WC-uri și chiuvete

13.2.1. Locurile de muncă trebuie dotate astfel încât lucrătorii să aibă în apropierea lor:

- dușuri, dacă natura activității lor impune acest lucru;
- locuri speciale prevăzute cu un număr corespunzător de cabine de WC-uri și chiuvete.

13.2.2. Dușurile și chiuvetele trebuie prevăzute cu apă curentă rece (și apă caldă, dacă este necesar).

13.2.3. Trebuie prevăzute dușuri separate sau trebuie asigurată utilizarea separată a dușurilor pentru bărbați și pentru femei.

Trebuie prevăzute cabine de WC-uri separate sau trebuie asigurată utilizarea separată a cabinelor de WC-uri pentru bărbați și pentru femei.

14. Echipamente de prim ajutor

Locurile de muncă trebuie dotate cu echipamente de prim ajutor.

Echipamentele trebuie să fie marcate corespunzător și să fie ușor accesibile.

15. Lucrători cu dizabilități

La organizarea locurilor de muncă trebuie să se țină seama de lucrătorii cu dizabilități, dacă este necesar.

Această prevedere se aplică în special în ceea ce privește ușile, căile de comunicație, scările, dușurile, chiuvetele, WC-urile și posturile de lucru utilizate sau ocupate direct de lucrătorii cu dizabilități.

16. Circulația pietonilor și vehiculelor

Locurile de muncă în spații închise sau în aer liber trebuie organizate astfel încât pietonii și vehiculele să poată circula în condiții de securitate.

17. Locuri de muncă în aer liber (dispoziții speciale)

Când lucrătorii sunt angajați la posturi de lucru în aer liber, astfel de posturi de lucru trebuie să fie amenajate pe cât posibil astfel încât aceștia:

- a) să fie protejați împotriva condițiilor meteorologice nefavorabile și, dacă este necesar, împotriva căderii obiectelor;
- b) să nu fie expuși unui nivel de zgomot dăunător, nici unor influențe exterioare vătămătoare, cum ar fi gaze, vapori sau praf;
- c) să își poată părăsi posturile de lucru rapid în eventualitatea unui pericol sau să poată primi rapid asistență;

d) să nu poată aluneca sau cădea.

18. Locuri de muncă în condiții de izolare (dispoziții speciale)

18.1. Angajatorul va numi prin decizie o persoană cu atribuții concrete care să supravegheze lucrătorii care lucrează în condiții de izolare.

18.2. Pentru a se putea interveni în timp util în caz de accident sau avarie la locurile de muncă în condiții de izolare, acestea vor fi dotate cu mijloace tehnice care permit legătura cu persoana care asigură supravegherea:

- a) constant automat (centrale de supraveghere, dispozitive de alarmare prin unde radio);
- b) periodic automat (radio-telefon, telefon);
- c) periodic prin intermediul unei persoane (apeluri telefonice, radio-telefon, cameră de luat vederi și monitor).

19. Principii ergonomice

19.1. Dimensionarea locului de muncă se realizează în funcție de particularitățile anatomice, fiziologice, psihologice ale organismului uman, precum și de dimensiunile și caracteristicile echipamentului de muncă, ale mobilierului de lucru, de mișcările și deplasările lucrătorului în timpul activității, de distanțele de securitate, de dispozitivele ajutoare pentru manipularea maselor, ca și de necesitatea asigurării confortului psihofizic.

19.2. Eliminarea pozițiilor forțate, nenaturale, ale corpului lucrătorului și asigurarea posibilităților de modificare a poziției în timpul lucrului se realizează prin amenajarea locului de muncă, prin optimizarea fluxului tehnologic și prin utilizarea echipamentelor de muncă care respectă prevederile reglementărilor în vigoare.

19.3. Locurile de muncă la care se lucrează în poziție așezat se dotează cu scaune concepute corespunzător caracteristicilor antropometrice și funcționale ale organismului uman, precum și activității care se desfășoară, corelându-se înălțimea scaunului cu cea a planului de lucru.

19.4. La locurile de muncă unde se lucrează în poziție ortostatică trebuie asigurate, de regulă, mijloace pentru așezarea lucrătorului cel puțin pentru perioade scurte de timp (de exemplu, scaune, bănci).

19.5. Echipamentele de muncă, mesele și bancurile de lucru trebuie să asigure spațiu suficient pentru sprijinirea comodă și stabilă a membrilor inferioare în timpul activității, cu posibilitatea mișcării acestora.

19.6. Înălțimea planului de lucru pentru poziția așezat sau ortostatică se stabilește în funcție de distanța optimă de vedere, de precizia lucrării, de caracteristicile antropometrice ale lucrătorului și de mărimea efortului membrilor superioare.

19.7. Pentru evitarea mișcărilor de răsucire și aplecare ale corpului, precum și a mișcărilor foarte ample ale brațelor, trebuie luate măsuri de organizare corespunzătoare a fluxului tehnologic, de manipulare corectă a materiilor prime și a produselor la echipamentele de muncă la care lucrătorul intervine direct.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

privind aprobarea Normei sanitare veterinare ce stabilește cerințele pentru determinarea în furaje a nivelurilor de dioxină și a compușilor policlordifenili (PCBs) asemănători dioxinei

Având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, văzând Referatul de aprobare nr. 80.098 din 6 iulie 2006, întocmit de Direcția de control și coordonare a activității farmaceutice veterinare din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară ce stabilește cerințele pentru determinarea în furaje a nivelurilor de dioxină și a compușilor policlordifenili (PCBs) asemănători dioxinei, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, institutele veterinare centrale și direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — (1) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 109/2004 privind aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor ce stabilește cerințe pentru determinarea nivelurilor de dioxină și a compușilor

policlordifenili (PCB) asemănători dioxinei din furaje, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 și 137 bis din 15 februarie 2005.

(2) De la data intrării în vigoare a prezentului ordin referirile făcute la ordinul menționat la alin. (1) se vor considera ca fiind referiri la prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului 2002/70/CE ce stabilește cerințe pentru determinarea nivelurilor de dioxine și PCBs asemănători dioxinei în furaje, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 209 din 6 august 2002, p. 15, astfel cum a fost modificată ultima dată de Directiva Comisiei 2005/7/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 27 din 29 ianuarie 2005, p. 41.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,
Marian Avram

București, 24 august 2006.
Nr. 198.

ANEXĂ

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ

ce stabilește cerințele pentru determinarea în furaje a nivelurilor de dioxină și a compușilor policlordifenili (PCBs) asemănători dioxinei

Art. 1. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor stabilește condițiile de lucru care să garanteze că prelevarea de probe pentru controlul oficial al nivelurilor de dioxine și furani (PCDD/PCDF) și pentru determinarea nivelurilor de compuși policlordifenili (PCBs) asemănători dioxinei din furaje se efectuează în conformitate cu metodele descrise în anexa nr. 1.

Art. 2. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor se asigură că prepararea probei și metodele de analiză utilizate pentru controlul oficial al nivelurilor de dioxine și furani (PCDD/PCDF) și determinarea nivelurilor de compuși policlordifenili (PCBs)

asemănători dioxinei în furaje sunt conforme cu criteriile descrise în anexa nr. 2.

Art. 3. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor elaborează acte normative, reglementări și prevederi administrative, necesare pentru aplicarea prezentei norme sanitare veterinare și va informa Comisia Europeană despre acestea.

(2) Reglementările adoptate de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor menționate la alin. (1) trebuie să facă referire expresă la prezenta normă sanitară veterinară.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară.

METODE DE PRELEVARE

a probelor pentru controlul oficial al nivelurilor de dioxine și furani (PCDD/PCDF) și pentru determinarea în anumite furaje a nivelurilor de compuși policlordifenili (PCBs) asemănători dioxinei**1. Scop și aplicabilitate**

Probele pentru controlul oficial privind nivelurile conținutului de dioxine (PCDD/PCDF), precum și pentru determinarea conținutului de dioxine de tip PCB din furaje trebuie prelevate în conformitate cu prevederile Normei sanitare veterinare privind controlul oficial al furajelor la animale, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 390/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 766 din 30 noiembrie 2001, ce transpune în legislația națională Directiva 76/371/CEE. Este necesar să se aplice cerințele cantitative privind controlul substanțelor sau produselor uniform repartizate în furaje, așa cum este prevăzut la pct. 5.a) din Norma sanitară veterinară, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 390/2001, ce transpune în legislația națională Directiva 76/371/CEE. Probele globale astfel obținute trebuie să fie considerate ca reprezentative pentru loturile sau subloturile din care sunt prelevate. Respectarea nivelurilor maxime stabilite prin Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor privind substanțele nedorite din hrana pentru animale, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 120/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.043 din 24 noiembrie 2005, ce transpune în legislația națională Directiva 2002/32/CE, este stabilită pe baza conținuturilor determinate în probele de laborator.

2. Conformitatea lotului sau a sublotului cu specificațiile

Lotul este acceptat dacă rezultatul unei singure analize nu depășește nivelul maxim respectiv, așa cum este stabilit de Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 120/2005, ce transpune în legislația națională Directiva 2002/32/CE, luându-se în considerare incertitudinea de măsurare.

Lotul nu corespunde nivelului maxim stabilit de Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 120/2005, ce transpune în legislația națională Directiva 2002/32/CE, dacă rezultatul confirmat de o analiză paralelă și calculat ca medie a cel puțin două determinări separate depășește indubitabil nivelul maxim, luându-se în considerare incertitudinea de măsurare.

Incertitudinea de măsurare poate fi luată în considerare în una dintre următoarele situații:

a) calculându-se incertitudinea extinsă cu ajutorul unui coeficient de acoperire 2, care dă un nivel de confidență de aproximativ 95%;

b) stabilindu-se limita de decizie ($CC\alpha$) în conformitate cu pct. 2 lit. e) al cap. III (A) din Norma sanitară veterinară de implementare a măsurilor de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animale vii și la produsele lor privind performanța metodelor analitice și interpretarea rezultatelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 51/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 și 718 bis din 9 august 2005, ce preia în legislația națională prevederile Deciziei Comisiei 2002/657/CE — cazul substanțelor cu un nivel permis stabilit.

Aceste reguli de interpretare se aplică la rezultatele analizei probelor destinate controlului oficial. Acestea nu aduc atingere drepturilor României de a aplica regulile naționale în cazul analizei efectuate în scopurile de apărare sau de arbitraj la care se face referire în art. 11 din Regulile privind controalele oficiale efectuate pentru a se asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și cea privind alimentele și cu regulile de sănătate și de protecție a animalelor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 925/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 5 septembrie 2005, ce transpune în legislația națională Regulamentul nr. 882/2004/CE.

Congener	Valoarea TEF	Congener	Valoarea TEF
Dibenzo-p-dioxine (PCDDs)		Compuși PCB (policlordifenili) + Mono-orto PCB asemănători dioxinei	
		Non-orto PCBs	
2, 3, 7, 8 — TCDD	1		
1, 2, 3, 7, 8 — PeCDD	1	PCB 77	0,0001
1, 2, 3, 4, 7, 8 — HxCDD	0,1	PCB 81	0,0001
1, 2, 3, 6, 7, 8 — HxCDD	0,1	PCB 126	0,1
1, 2, 3, 7, 8, 9 — HxCDD	0,1	PCB 169	0,01
1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 — HpCDD	0,01		
OCDD	0,0001	Mono-orto PCBs	
Dibenzofurani (PCDFs)			
2, 3, 7, 8 — TCDF	0,1	PCB 105	0,0001
1, 2, 3, 7, 8 — PeCDF	0,05	PCB 114	0,0005
2, 3, 4, 7, 8 — PeCDF	0,5	PCB 118	0,0001
1, 2, 3, 4, 7, 8 — HxCDF	0,1	PCB 123	0,0001
1, 2, 3, 6, 7, 8 — HxCDF	0,1		

Congener	Valoarea TEF	Congener	Valoarea TEF
1, 2, 3, 7, 8, 9 — HxCDF	0,1	PCB 156	0,0005
2, 3, 4, 6, 7, 8 — HxCDF	0,1	PCB 157	0,0005
1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 — HpCDF	0,01	PCB 167	0,00001
1, 2, 3, 4, 7, 8, 9 — HpCDF	0,01	PCB 189	0,0001
OCDF	0,0001		

Abrevieri utilizate: T = tetra; Pe = penta; Hx = hexa; Hp = hepta; O = octo; CDD — clorodibenzo-p-dioxină; CDF = clorodibenzofuran; CB = clordifenil

ANEXA Nr. 2

la norma sanitară veterinară

**PREPARAREA PROBELOR ȘI METODELE DE ANALIZĂ
utilizate pentru controlul oficial al nivelurilor de dioxine și furani (PCDD/PCDF) și determinarea în anumite furaje a
compușilor policlordifenili (PCBs) asemănători dioxinei**

1. Obiective și domeniu de aplicare

Aceste cerințe trebuie să fie aplicate atunci când sunt analizate materiile furajere și furajele pentru determinarea nivelurilor de dioxine [dibenzo-p-dioxine policlorurate (PCDD) și dibenzofurani policlorurați (PCDF)] și pentru determinarea compușilor policlordifenili (PCBs) asemănători dioxinei.

Monitorizarea prezenței dioxinelor în furaje poate fi efectuată printr-o strategie ce implică o metodă de screening, cu scopul de a selecta acele probe cu niveluri de dioxine și compuși policlordifenili asemănători dioxinei (PCBs), ce au valori cuprinse între 30–40%, fie inferioare, fie superioare concentrației de interes. Concentrația de dioxine din acele probe cu niveluri semnificative trebuie să fie determinată/confirmată printr-o metodă de confirmare.

Metodele de screening sunt metodele utilizate pentru a detecta prezența dioxinelor și a compușilor policlordifenili (PCBs) asemănători dioxinei la concentrația de interes. Aceste metode au o capacitate mare de examinare a probelor și sunt utilizate pentru a detecta un număr mare de probe ca fiind potențial pozitive. Acestea sunt special desemnate pentru a se evita rezultate fals negative.

Metodele de confirmare sunt metodele ce furnizează informații complete sau complementare, care permit ca dioxinele și compuși policlordifenili asemănători dioxinelor să fie clar identificați și cuantificați la concentrația de interes.

2. Date de referință

Deoarece probele de mediu și probele biologice (ce includ probe de materii furajere/furaje) conțin în general amestecuri complexe de diferiți congeneri de dioxină, a fost elaborat conceptul de „Factori de echivalență toxică” (TEFs), pentru a se facilita evaluarea riscului. Acești TEFs au fost stabiliți pentru a se exprima concentrațiile de amestecuri de PCDDs și de substituenți 2, 3, 7, 8 — PCDFs și, mai recent, a unor substituenți non-orto și mono-orto clor de PCB, ce posedă activitate asemănătoare dioxinei, în echivalenți toxici (TEQs) de 2, 3, 7, 8 — TCDD (vezi nota de subsol de la anexa nr. 1).

Concentrațiile substanțelor individuale într-o probă dată sunt multiplicare prin valoarea TEF respectivă a acestora și apoi însumate, pentru a se obține concentrația totală a compușilor asemănători dioxinei, exprimată ca TEQs.

Conceptul de „limită superioară” necesită utilizarea limitei de cuantificare pentru participarea la TEQ a fiecărui congener necuantificat.

Conceptul de „limită inferioară” necesită utilizarea valorii zero pentru participarea la TEQ a fiecărui congener necuantificat.

Conceptul de „limită medie” necesită utilizarea jumătății limitei de cuantificare, calculându-se participarea la TEQ a fiecărui congener necuantificat.

Numai în sensul prezentei norme sanitare veterinare *limita specifică de cuantificare acceptată a unui congener* este concentrarea unui analit în extrasul dintr-o probă care produce un răspuns instrumental le cei doi ioni diferiți, care trebuie monitorizați printr-un raport S/Z (semnal/zgomot) de 3:1 pentru semnalul cel mai puțin sensibil, și care îndeplinește condițiile de bază, cum sunt, de exemplu, timpul de retenție și raportul izotopic conform procedurii de determinare descrise în metoda EPA 1613, revizia B.

3. Cerințe de asigurare a calității, ce trebuie să fie respectate pentru prepararea probei

Se aplică prevederile generale privind prepararea probelor pentru analiză, așa cum sunt stabilite în anexa la Directiva Comisiei 81/680/CEE, ce stabilește metodele comunitare de analiză pentru controlul oficial al furajelor.

Suplimentar, probele trebuie să fie conforme cu următoarele cerințe:

a) trebuie să fie depozitate și transportate în containere din sticlă, aluminiu, polipropilenă sau polietilenă. Trebuie să fie îndepărtate urmele resturilor de hârtie de pe containerul cu probă. Sticlăria trebuie să fie spălată cu solvenți în prealabil controlați în vederea detectării dioxinelor;

b) să se realizeze o analiză-martor prin efectuarea întregii proceduri analitice, dar omițând numai proba;

c) greutatea probei utilizate pentru extracție trebuie să fie suficientă, pentru a se întruni cerințele în ceea ce privește sensibilitatea.

4. Cerințe pentru laboratoare

a) Laboratoarele trebuie să demonstreze performanța unei metode în zona nivelului de interes, de exemplu 0,5 x 1 x și 2 x nivelul de interes, cu un coeficient acceptabil de variație pentru analiza repetată. Detaliile privind criteriile de acceptare sunt cuprinse la pct. 5.

b) Limita cuantificării pentru o metodă de confirmare trebuie să fie într-un interval de aproximativ o cincime din

nivelul de interes (limită), pentru a fi siguri că, în fapt, coeficienții de variație acceptabili sunt întâlniți în zona nivelului de interes (limită).

c) Trebuie să fie efectuate controale oarbe regulate ale matorului și ale probelor fortificate sau analiza pe probe de control (preferabil, dacă este disponibil, pe material de referință certificat), ca măsuri interne de control al calității.

d) Cea mai bună cale pentru a se demonstra competența în efectuarea analizelor specifice este participarea cu succes la studii interlaboratoare ce evaluează eficiența laboratorului. Totuși, participarea cu succes la studiile interlaboratoare, de exemplu pentru probe de sol sau probe de apă uzată, nu dovedește neapărat competența în domeniul probelor de furaje și de alimente care prezintă niveluri de contaminare inferioare. De aceea este obligatorie participarea continuă la studiile interlaboratoare pentru determinarea dioxinelor și a compușilor policlorodifenili asemănători dioxinei în matricele relevante de alimente și furaje.

e) Laboratoarele trebuie să fie acreditate de un organism recunoscut în conformitate cu ghidul ISO 58, pentru a se asigura că acestea aplică proceduri analitice de asigurare a calității. Laboratoarele trebuie să fie acreditate urmând standardul ISO/IEC/17025:1999.

5. Cerințe ce trebuie să fie îndeplinite de procedura analitică pentru dioxine și compuși policlorodifenili asemănători dioxinelor

Cerințe fundamentale pentru acceptarea procedurilor analitice:

a) **Sensibilitate înaltă și limite reduse de detecție.** Pentru PCDDs și PCDFs cantitățile detectabile trebuie să fie de ordinul picogramelor TEQ (10^{-12} g) din cauza toxicității extreme a unora dintre acești compuși. Este cunoscut faptul că, de regulă, compușii policlorodifenili asemănători dioxinelor apar la niveluri mai mari decât PCDDs și PCDFs. Pentru cei mai mulți congengeri ai compușilor policlorodifenili asemănători dioxinelor sensibilitatea exprimată în nanograme (10^{-9} g) este suficientă. Totuși, pentru măsurarea congenerilor mai toxici ai compușilor policlorodifenili asemănători dioxinelor (în special congengeri non-orto substituiți) trebuie să fie atinsă aceeași sensibilitate ca și pentru PCDDs și PCDFs.

b) **Selectivitate înaltă (specificitate).** Este necesară o distincție a compușilor PCDDs, PCDFs și a compușilor policlorodifenili asemănători dioxinelor dintr-o multitudine de alți compuși coextrași și posibili compuși de interferență prezenți la concentrații de până la câteva ordine de mărime mai mari decât cele ale substanțelor analizate luate în considerație. Pentru metodele de gaz-cromatografie/spectrometrie de masă (GC-MS) este necesară o diferențiere între diferiți congengeri, precum și între compușii toxici (de exemplu, 17 PCDDs 2, 3, 7, 8 substituit și PCDFs și compuși policlorodifenili asemănători dioxinei) și alți congengeri. Biotestele trebuie să permită determinarea selectivă a valorilor TEQ, ca sumă a PCDDs, PCDFs și a compușilor policlorodifenili asemănători dioxinei.

c) **Înaltă acuratețe (fidelitate și precizie).** Determinarea trebuie să furnizeze o estimare validă a concentrației reale a unei probe. O înaltă acuratețe (acuratețea măsurătorii: fidelitatea gradului de concordanță între rezultatul unei măsurători cu o valoare reală sau atribuită a măsurătorii) este necesară pentru a se evita respingerea rezultatului analizei unei probe, ca urmare a unui deficit de fiabilitate a TEQ estimat. Acuratețea este exprimată ca fidelitate

(diferența dintre valoarea medie măsurată pentru o substanță de analizat dintr-un material certificat și valoarea certificată a acesteia, exprimată ca procentaj din această valoare) și precizie (precizia este, în mod obișnuit, calculată ca o deviație standard ce include repetabilitatea și reproductibilitatea și indică gradul de concordanță între rezultatele obținute prin aplicarea repetată a procedurii experimentale în condiții determinate). Metodele de screening pot cuprinde bioteste și metode GC-MS. Ca metode de confirmare sunt: metodele de gazcromatografie de înaltă rezoluție și/ spectrofotometrie de masă de înaltă rezoluție (HRGC/HRMS). Trebuie să fie respectate următoarele criterii privind valoarea totală a TEQ:

	Metode de screening	Metode de confirmare
Rată de fals negative	<1%	
Fidelitate		De la -20% la +20%
CV	<30%	<15%

6. Cerințe specifice pentru metode de GC-MS ce trebuie să fie respectate în scop de confirmare sau de screening

a) Adăugarea de standarde interne de substituent 2, 3, 7, 8-clor-PCDD/F marcate cu C^{13} [și de standarde interne ale compușilor policlorodifenili (PCB) asemănători dioxinei, marcați C^{13} , dacă trebuie să fie determinați compuși policlorodifenili (PCB) asemănători dioxinei] trebuie să fie efectuată la debutul metodei de analiză, de exemplu, anterior extracției, pentru a se valida procedura analitică. Trebuie să fie adăugat cel puțin un congener pentru fiecare dintre grupele clorurate omoloage de la tetra la octo de PCDD/F (și cel puțin un congener pentru fiecare dintre grupele omoloage de compuși policlorodifenili asemănători dioxinei, dacă aceștia trebuie să fie determinați) și alternativ cel puțin un congener pentru fiecare funcție de înregistrare a ionului selecționat prin spectrometrie de masă, utilizat pentru monitorizarea PCDD/F și a compușilor policlorodifenili asemănători dioxinei. Există cu siguranță o preferință clară, în cazul metodelor de confirmare, de utilizare a tuturor celor 17 standarde interne de substituenți PCDD/F 2, 3, 7, 8, marcate C^{13} , și a tuturor celor 12 standarde interne ale compușilor policlorodifenili asemănători dioxinei, marcate C^{13} , dacă trebuie să fie determinați compușii policlorodifenili asemănători dioxinei. Trebuie să fie determinați, de asemenea, factorii de răspuns relativ pentru acei congengeri pentru care nu este adăugat nici un analog marcat C^{13} , prin utilizarea soluțiilor de etalonare corespunzătoare.

b) Pentru furajele de origine vegetală și furajele de origine animală ce conțin mai puțin de 10% grăsime, adăugarea de standarde interne este obligatorie anterior extracției. Pentru furajele de origine vegetală ce conțin mai mult de 10% grăsime, standardele pot fi adăugate fie înaintea extracției, fie după extracția grăsimii. Trebuie să fie efectuată o validare corespunzătoare a eficienței extracției, în funcție de stadiul la care standardele interne sunt introduse și dacă rezultatele sunt raportate pe baza produsului sau grăsimii.

c) Anterior metodei de analiză GC-MS trebuie să fie adăugate unul sau două standarde de recuperare (substituție).

d) Este necesar controlul recuperării. Pentru metodele de confirmare, recuperările de standarde interne individuale

trebuie să fie cuprinse între 60% și 120%. Pentru congeneri individuali, în special pentru unele dibenzodioxine și dibenzofurani hepta și octoclorurate, sunt acceptabile recuperări inferioare sau superioare, cu condiția ca, în fapt, participarea acestora la valoarea TEQ să nu depășească 10% din totalul valorii TEQ (bazat doar pe PCDD/F). Pentru metode de screening, recuperarea trebuie să fie situată în limitele de 30%—140%.

e) Separarea dioxinelor de compușii clorurați interferenți, ca de exemplu compușii policlorodifenili asemănători dioxinei și difenileterii clorurați, trebuie să fie efectuată prin tehnici cromatografice corespunzătoare (de preferință pe o coloană de florisil, alumină și/sau cărbune).

f) Separarea izomerilor prin gazcromatografie trebuie să fie suficientă (mai puțin de 25% de la vârf la vârf între 1, 2, 3, 4, 7, 8-HxCDF și 1, 2, 3, 6, 7, 8-HxCDF).

g) Determinarea trebuie să fie efectuată în conformitate cu Metoda EPA 1613 revizuire B „Dioxine și furani de la tetra la octoclorurați prin metoda de diluție a izotopilor, HRGC/HRMS sau altă metodă cu criterii echivalente de performanță”.

h) Diferența dintre limita superioară și limita inferioară nu trebuie să depășească 20% pentru furaje cu o contaminare în dioxine, la un nivel egal cu sau care depășește nivelul maxim. Pentru furajele cu niveluri de contaminare mult sub nivelul maxim, diferența între limita superioară și limita inferioară poate fi cuprinsă între 20—40%.

7. Metode de analiză de screening

7.1. Introducere

Pot fi efectuate diferite abordări analitice utilizând o metodă de screening: o abordare pură pentru screening și o abordare cantitativă.

Abordare pură pentru screening

Răspunsul probelor este comparat cu cel al unei probe de referință, la nivelul de interes (limită). Probele cu un răspuns inferior celui de referință sunt declarate negative și cele cu un răspuns superior sunt presupuse pozitive. Cerințe:

a) în fiecare serie de testări trebuie să fie incluse un martor și o probă de referință ce trebuie să fie extrasă și testată în același timp și în condiții identice. Răspunsul probei de referință trebuie să fie crescut evident în comparație cu al unui martor;

b) trebuie să fie incluse probele de referință suplimentare, într-o gamă de concentrații de 0,5x și 2x nivelul de interes, pentru a se demonstra performanța proprie a testului în vederea controlului nivelului considerat;

c) atunci când se testează alte matrice trebuie să fie demonstrată aplicabilitatea probei/probelor de referință, de preferat prin includerea probelor evidențiate de metoda HRGC/HRMS, și trebuie să conțină un nivel TEQ aproape de cel al probei de referință sau al unui martor îmbogățit la acest nivel;

d) din moment ce niciun standard intern nu poate fi utilizat în bioteste, testele cu privire la repetabilitate sunt foarte importante, pentru a se obține informații privind deviația standard în cadrul unei serii de teste. Coeficientul de variație trebuie să fie inferior valorii de 30%;

e) pentru bioteste, trebuie să fie definiți compușii-țintă, interferențele posibile și nivelurile maxime tolerabile ale martorului.

Abordare cantitativă

Abordarea cantitativă necesită serii de diluții ale standardului, curățare și măsurare dublă sau triplă, precum și controale de recuperare și ale martorului. Rezultatul poate fi exprimat ca TEQ, prin aceasta presupunându-se că, în fapt, compușii responsabili de semnal sunt conformi cu principiul TEQ. Aceasta poate fi efectuată prin utilizarea TCDD (sau a unui amestec standard de dioxină/furan), pentru a se elabora o curbă de etalonare în vederea calculării valorii nivelului TEQ din extract și în consecință din probă. Aceasta este ulterior corectată pentru nivelul TEQ calculat pentru o probă martor (pentru a se ține cont de impuritățile din solvenți și substanțele chimice utilizate) și pentru recuperare (calculată pornind de la nivelul TEQ dintr-o probă de control de calitate apropiată de nivelul de interes). Este esențial a se nota că o parte a recuperării pierderii aparente poate fi datorată efectelor matricei și/sau diferențelor dintre valorile TEF în bioteste și valorile TEF oficiale, stabilite de Organizația Mondială a Sănătății.

7.2. Cerințe pentru metode de analiză utilizate pentru screening:

a) metodele de analiză GC—MS și biotestele pot fi utilizate pentru screening. Cerințele stabilite la pct. 6 trebuie să fie utilizate pentru metodele GC—MS. La pct. 7.3 sunt stabilite cerințe specifice pentru bioteste celulare, iar la pct. 7.4, cerințe pentru bioteste realizate cu ajutorul kiturilor;

b) trebuie să fie furnizate informații privind numărul de rezultate fals pozitive și fals negative ale unui set mare de probe, peste sau sub nivelul maxim ori nivelul de lucru, în comparație cu valoarea TEQ determinată printr-o metodă de confirmare. Ratele de probe fals negative actuale trebuie să fie sub 1%. Rata de probe fals pozitive trebuie să fie suficient de mică, pentru a face o metodă avantajoasă ca instrument de screening;

c) rezultatele pozitive trebuie să fie întotdeauna confirmate printr-o metodă de analiză de confirmare (HRGC/HRMS). În plus, probe dintr-o gamă largă de TEQ trebuie să fie confirmate prin HRGC/HRMS (aproximativ 2%—10% din probele negative). Trebuie să fie furnizate informații privind corespondența între biotest și rezultatele HRGC/HRMS.

7.3. Cerințe specifice pentru bioteste celulare:

a) când se execută un biotest, fiecare testare necesită o serie de concentrații de referință ale TCDD sau ale unui amestec de dioxină/furan (curbă de răspuns cu un $R^2 > 0,95$ pentru o doză completă). Totuși, pentru scopuri de screening poate fi utilizată o curbă de nivel scăzut extinsă, pentru analizarea de probe de analiză cu nivel scăzut;

b) pentru rezultatul biotestului trebuie să fie utilizată pe o foaie de control al calității o concentrație TCDD de referință (aproximativ de 3 x limita de cuantificare) într-un interval de timp constant. O alternativă poate fi răspunsul relativ al unei probe de referință în comparație cu curba de etalonare TCDD, deoarece răspunsul celulelor poate depinde de mai mulți factori;

c) graficele de control al calității (QC) pentru fiecare tip de material de referință trebuie să fie înregistrate și verificate, pentru a se garanta că rezultatul este în conformitate cu liniile directe stabilite;

d) realizarea diluției probei utilizate trebuie să fie situată în cadrul porțiunii liniare a curbei de răspuns, în special pentru calculările cantitative. Probele ce sunt situate deasupra acestei porțiuni liniare a curbei de răspuns

trebuie să fie diluate și retestate. Totuși, se recomandă să fie testate periodic cel puțin 3 sau mai multe diluții;

e) procentul deviației standard nu trebuie să depășească 15% într-o determinare triplă pentru fiecare diluție a probei și să nu depășească 30% pentru 3 experimente independente;

f) limita de detecție poate fi stabilită ca de 3 x valoarea deviației standard a solventului martor sau a răspunsului de fond. Altă abordare este de a aplica un răspuns ce este superior celui de fond (factor de inducție de 5 x martorul solventului), calculat pe curba de etalonare a zilei. Limita de cuantificare poate fi stabilită ca o valoare de la 5 x la 6 x deviația standard a martorului solventului sau a răspunsului de fond ori să se aplice un răspuns ce este clar superior răspunsului de fond (factor de inducție de 10 x martorul solventului), calculat pe curba de etalonare a zilei.

7.4. Cerințe specifice pentru bioteste pe bază de kituri¹⁾:

a) pentru prepararea probei și pentru analize trebuie să fie urmate instrucțiunile fabricantului;

b) kiturile pentru analize nu trebuie să fie utilizate după data expirării;

c) nu trebuie să fie utilizate materiale sau componente destinați pentru alte kituri;

d) kiturile pentru analize trebuie să fie păstrate în cadrul unui interval specificat de temperatură de depozitare și utilizate la temperatura de lucru specificată;

e) limita de detecție pentru imunodozări este determinată ca suma mediei și a valorii de 3 x deviația standard bazată pe o serie de 10 analize repetate ale martorului și care este divizată prin valoarea pantei dreptei ecuației de regresie liniară;

f) trebuie să fie utilizate standarde de referință pentru teste de laborator, pentru a se asigura că răspunsul, în ceea ce privește standardul, se situează într-un interval acceptabil de valori.

8. Raportarea rezultatului

În măsura în care procedura analitică utilizată permite, rezultatele analitice trebuie să conțină niveluri individuale ale congenerilor PCDD/F și PCB și trebuie să fie raportate ca limită inferioară, limită superioară și limită medie, pentru a se include un maxim de informații în raportarea rezultatelor și astfel să se permită interpretarea rezultatelor în conformitate cu cerințele specifice.

Raportarea trebuie, de asemenea, să includă conținutul în lipide al probei, precum și metoda utilizată pentru extracția lipidelor.

Trebuie să fie disponibile informații despre recuperările standardelor interne individuale, în cazul recuperărilor situate în afara intervalului menționat la pct. 7.4 lit. f), în cazul în care nivelul maxim este depășit, precum și în alte cazuri, la cerere.

¹⁾ Nu a fost transmisă încă nicio evidență a biotestelor pe bază de kituri comerciale disponibile având sensibilitate și fiabilitate suficiente pentru a fi utilizate pentru screening în vederea detectării prezenței dioxinelor la nivelurile solicitate în probe de alimentație și furaje.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 228/2006 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2006 pentru aprobarea nivelului sprijinului acordat producătorilor agricoli pentru achiziționarea de motorină în vederea efectuării lucrărilor agricole mecanizate de înființare și întreținere a unor culturi agricole ce se înființează în primăvara anului 2006, precum și pentru aprobarea suplimentării cu suma de 200 milioane lei (RON) a Programului „Dezvoltarea durabilă a sectorului vegetal, a sectorului zootehnic și piscicol, precum și alte programe pe care Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale trebuie să le pună în aplicare“

Având în vedere prevederile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2006 pentru aprobarea nivelului sprijinului acordat producătorilor agricoli pentru achiziționarea de motorină și/sau biodiesel în vederea efectuării lucrărilor agricole mecanizate în anul 2006, precum și pentru aprobarea suplimentării cu suma de 200 milioane lei a Programului „Dezvoltarea durabilă a sectorului vegetal, a sectorului zootehnic și piscicol, precum și alte programe pe care Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale trebuie să le pună în aplicare“, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. II din Ordonanța Guvernului nr. 44/2006 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2006 pentru aprobarea nivelului sprijinului acordat producătorilor agricoli pentru achiziționarea de motorină în vederea efectuării lucrărilor agricole mecanizate de înființare și întreținere a unor culturi agricole ce se înființează în primăvara anului 2006, precum și pentru aprobarea suplimentării cu suma de 200 milioane lei (RON) a Programului „Dezvoltarea durabilă a sectorului vegetal, a sectorului zootehnic și piscicol, precum și alte programe pe care Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale trebuie să le pună în aplicare“,

în baza Referatului de aprobare nr. 80.444/2006 al Direcției generale de strategii agroalimentare,
 în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 228/2006 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2006 pentru aprobarea nivelului sprijinului acordat producătorilor agricoli pentru achiziționarea de motorină în vederea efectuării lucrărilor agricole mecanizate de înființare și întreținere a unor culturi agricole ce se înființează în primăvara anului 2006, precum și pentru aprobarea suplimentării cu suma de 200 milioane lei (RON) a Programului „Dezvoltarea durabilă a sectorului vegetal, a sectorului zootehnic și piscicol, precum și alte programe pe care Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale trebuie să le pună în aplicare”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul va avea următorul cuprins:

„ORDIN

privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2006 pentru aprobarea nivelului sprijinului acordat producătorilor agricoli pentru achiziționarea de motorină și/sau biodiesel în vederea efectuării unor lucrări agricole mecanizate în anul 2006, precum și pentru aprobarea suplimentării cu suma de 200 milioane lei a Programului «Dezvoltarea durabilă a sectorului vegetal, a sectorului zootehnic și piscicol, precum și alte programe pe care Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale trebuie să le pună în aplicare» “

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2006 pentru aprobarea nivelului sprijinului acordat producătorilor agricoli pentru achiziționarea de motorină și/sau biodiesel în vederea efectuării unor lucrări agricole mecanizate în anul 2006, precum și pentru aprobarea suplimentării cu suma de 200 milioane lei a Programului «Dezvoltarea durabilă a sectorului vegetal, a sectorului zootehnic și piscicol, precum și alte programe pe care Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale trebuie să le pună în aplicare», prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.“

Art. II. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 228/2006 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2006 pentru aprobarea nivelului sprijinului acordat producătorilor agricoli pentru achiziționarea de motorină în vederea efectuării lucrărilor agricole mecanizate de înființare și întreținere a unor culturi agricole ce se înființează în primăvara anului 2006, precum și pentru aprobarea suplimentării cu suma de 200 milioane lei (RON) a Programului „Dezvoltarea durabilă a sectorului vegetal, a sectorului zootehnic și piscicol, precum și alte programe pe care Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale trebuie să le pună în aplicare” se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul va avea următorul cuprins:

„NORME METODOLOGICE

de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2006 pentru aprobarea nivelului sprijinului acordat producătorilor agricoli pentru achiziționarea de motorină și/sau biodiesel în vederea efectuării unor lucrări agricole mecanizate în anul 2006, precum și pentru aprobarea suplimentării cu suma de 200 milioane lei a Programului «Dezvoltarea durabilă a sectorului vegetal, a sectorului zootehnic și piscicol, precum și alte programe pe care Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale trebuie să le pună în aplicare» “.

2. Alineatele (1) și (4) ale articolului 1 vor avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Pentru obținerea sprijinului financiar în anul 2006 în vederea achiziționării de motorină și/sau biodiesel, solicitanții întocmesc cereri conform modelului prevăzut în anexa nr. 1 și le depun la primăria în a cărei rază teritorială se află terenul agricol în exploatare pe care se execută lucrări agricole mecanizate, conform tehnologiilor specifice.

.....
 (4) Direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene, respectiv a municipiului București, analizează cererile aprobate de primari și eliberează adeverințe pentru cantitățile de motorină și/sau biodiesel aprobate prin cerere, întocmite conform modelelor prevăzute în anexele nr. 2 și 2¹, persoanelor nominalizate la alin. (3).“

3. După litera a) a alineatului (1) al articolului 5 se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) datele limită de livrare a motorinei către beneficiari sunt 15 septembrie 2006, în cazul motorinei pentru care se acordă sprijin financiar de 0,7 lei/litru, și 15 noiembrie 2006, în cazul motorinei și/sau biodieselului pentru care se acordă sprijin financiar de 1 leu/litru, după aceste date adeverințele pierzându-și valabilitatea.“

4. După litera c) a alineatului (1) al articolului 5 se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

„d) datele limită de depunere a deconturilor justificative la direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene, respectiv a municipiului București, sunt 30 septembrie 2006, în cazul motorinei pentru care se acordă sprijin financiar de 0,7 lei/litru, și 5 decembrie 2006, în cazul motorinei și/sau biodieselului pentru care se acordă sprijin financiar de 1 leu/litru.“

5. La anexa nr. 1, asteriscul (*) va avea următorul cuprins:

„* porumb pentru boabe, floarea-soarelui, în ulei, rapiță, plante de nutreț, precum și culturile de soia, cartofi, fasole boabe, năut și legume de câmp care nu beneficiază de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20 din 2 martie 2006 privind sprijinul direct al statului acordat producătorilor agricoli din sectorul vegetal în anul 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 9 martie 2006, și culturile care se înființează în toamna anului 2006.“

6. După anexa nr. 2 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 2¹, cu următorul cuprins:„ANEXA Nr. 2¹”

A D E V E R I N Ţ Ă
pentru achiziționarea de motorină și/sau biodiesel pentru înființarea culturilor ce se însămânțează
în toamna anului 2006

Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală
 Nr. din*)

Se adeverește prin prezenta că:

persoana juridică, cu sediul în localitatea, județul,
 înscrisă la registrul comerțului sub nr., reprezentată de director/președinte,
 contabil-șef/director economic, cod numeric personal (CNP)

sau

persoana fizică, domiciliată în localitatea, județul,
 str. nr., deținătoare a B.I./C.I. seria nr., eliberat/eliberată la
 data de de, CNP, beneficiază de prevederile Ordinului ministrului
 agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 605/2006 pentru a achiziționa o cantitate de litri motorină și/sau litri
 biodiesel.

Director executiv,

.....
 (numele, prenumele, semnătura și ștampila)

Director executiv adjunct,

.....
 (numele, prenumele și semnătura)

*) Reprezintă numărul curent și data din registrul prevăzut în anexa nr. 9.“

7. În tot cuprinsul normelor metodologice, cuvântul „motorină“ se înlocuiește cu sintagma „motorină și/sau biodiesel“.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 25 august 2006.
 Nr. 605.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

5 948368 119154